

ת"פ 45905/03/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 45905-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מאיה הבר

המאשימה

נגד

פלוני

ע"י עו"ד שלומית רובין ישי

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו נטען שביום 27.1.2018 בשעה 22:00 תקף את בתו ה"חורגת" ("המתלוננת") ברחוב, בסמוך למקום מגוריה. לפי הנטען הוא אחז בחוזקה בצווארה ודחף אותה לעבר תריסי חנות מכולת סגורה והיא נחבטה בראשה. אחר כך הטיח אותה לפי הטענה על ארגזים שהיו במקום ובעט ברגלה. בצד זאת גם איים הנאשם לפי הטענה על המתלוננת.

2. כפי שאפרט להלן, במשפט העידו המתלוננת ואחותה הצעירה עדויות התומכות בנטען בכתב האישום. מנגד, הנאשם ואשתו (שאינה אֶמֶן של המתלוננת ואחותה) העידו שאמנם היה עימות בין הנאשם למתלוננת שכלל התבטאויות קשות מצדו, אך לא כלל אלימות פיזית כלשהי. עַד רִאִיָּה שנכח במקום והזעיק אליו את המשטרה, העיד כי הנאשם אכן חנק את בתו כטענת המתלוננת ואחותה.

פירוט העדויות

3. המתלוננת, שהייתה בת 22 ביום האירוע נושא כתב האישום, העידה בעדותה הראשית כי בסביבות השעה 22:30 חזרו היא ואחותה הצעירה הביתה. מתחת לביתה המתין אביהן במכוניתו יחד עם אשתו. כשהבחין בהן, יצא מהמכונית וביקש שאחותה תלך איתו. מן המתלוננת ביקש שתעלה לדירתה, אך היא השיבה שאינה מפחדת ממנו. הוא תפס אותה בצווארה - חנק אותה - הצמיד אותה לסורגי חנות סגורה, חבט את ראשה, הפיל אותה לארץ, ובעט בה. היא צעקה ובכתה. העדה סיפרה כי במהלך האירוע עובר אורח ניסה להתערב, וברח מן המקום, ובסוף האירוע הגיע למקום בן זוגה באותם ימים, והם הלכו להתלונן במשטרה. לאחר שרוענן זכרונה העידה שהנאשם אמר שתעלה לביתה לפני שיקרה לה משהו, והיא הרגישה שזהו איום. העדה הסבירה שהרקע למעשי הנאשם היה דעתו

כי היא משפיעה לרעה על אחותה הצעירה שהייתה נתונה בלבטים אישיים באותה תקופה.

4. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת שיחסייה עם הנאשם לא היו טובים במשך 5 שנים לפני האירוע והם לא דיברו ביניהם. העדה חזרה על כך שהנאשם איים עליה במהלך האירוע שיקרה לה משהו, שהוא יעשה לה משהו, והבהירה שהיא נזכרה בכך לאחר שרוענן זכרונה. העדה אישרה שמאז האירוע ועד למועד עדותה בבית המשפט לא היה אירוע נוסף שבו הנאשם תקף אותה, ואישרה שהם היו בקשר לאחר האירוע (אך לא נפגשו). העדה חזרה על כך שהנאשם חנק אותה, הצמידה לקיר, הפיל אותה על הארזים, ובעט בה. העדה אישרה שתקיפתה נעשתה ברצף אחד מבלי שהנאשם מתרחק ממנה ואז חוזר, ושבסיום התקיפה הנאשם עזב את המקום, ואמרה שאינה יודעת אם עובר האורח היה עד להפלתה על הארזים. לדבריה, לאחר המקרה הלכה למרפאה כיוון שכאבה לה הרגל.

5. אחותה הצעירה של המתלוננת העידה בעדותה הראשית שכשחזרו יחד הביתה ראו את אביהן (הנאשם) מחכה במכונית. הנאשם אמר למתלוננת לעלות הביתה, אך היא לא הסכימה, ואמרה שאינה מפחדת ממנו. הנאשם יצא מן הרכב, רץ אליהן תפס את המתלוננת בצווארה, המתלוננת נחבטה בחנות, נפלה על הארזים וקיבלה מכה, ואז הוזמנה המשטרה (העדה לא זכרה אם היא התקשרה למשטרה או עובר האורח שצעקה לו שיזמין משטרה). העדה הסבירה שהמתלוננת נפלה כתוצאה מכך שהנאשם תפס אותה ודחף אותה. כשנפלה קיבלה מכה ברגל, והנאשם בעט בה פעם אחת.

6. בחקירתה הנגדית אישרה האחות שהנאשם הגיע למקום עם אשתו. העדה סיפרה שבמשך תקופה ארוכה הייתה בנתק מהנאשם, אבל בחודשים שלפני המשפט חזרו להיות בקשר. העדה ציינה שהיה סימן על רגלה של המתלוננת, ושהיא ראתה את הנאשם בועט במתלוננת. העדה שללה את האפשרות שהנאשם רק התקרב למתלוננת, והיא נבהלה, הלכה אחורה, קיבלה מכה ונפלה. כשהשתמשה הסניגורית בשאלותיה במונח "תקיפה", אמרה האחות: "תקיפה? את עושה כאילו הוא סקל אותה באבנים. אל תעשי את זה יותר גרוע ממה שזה". [1]

7. נתן בקשי סיפר בעדותו הראשית שביום האירוע נסע במכוניתו של חבר כשהוא ישוב במושב שלייד הנהג. תוך כדי נסיעה ראה גבר שמחזיק בחורה מהגרן, חונק אותה ומצמיד אותה לתריס. הוא צעק לנהג הרכב שבו נסע שיעצור, ולאחר שעצר חזר בריצה למקום האירוע. כשהגיע למקום ראה ליד התריס בחורה נוספת שאותה לא ראה מן המכונית. אחת הבחורות ישבה על הארץ והשנייה עמדה, ושתייהן בכו וצעקו. אחת מהן צעקה (לגבר): "אל תתקרב אלי", ואחת צעקה לו עצמו: "תזמין משטרה", והוא אמנם התקשר למשטרה. אישה נוספת שהייתה במקום אמרה לו שהגבר הוא אבא של הבחורות "זכותו" או ביטוי דומה, והוא התווכח איתה על אמירה זו. הגבר "קלט אותו", הסתובב, ואמר לו: "אני סוגר חשבון עם הבנות שלי, יש לך בעיה עם זה?" (העד לא היה בטוח לגבי הניסוח המדויק). הוא פחד מן הגבר שהיה גבוה ממנו והחזיק בידו בקבוק זכוכית, ואמר לו שאין לו בעיה עם זה, חזר למכונית תוך כדי שיחה עם המשטרה, ונסע מהמקום.

8. בחקירה הנגדית סיפר העד שהתקשר למשטרה רק אחרי שירד מהמכונית, הגיע למקום האירוע, שאל אם צריך עזרה, ואז אחת הבחורות צעקה לו להזמין את המשטרה. בתשובה לשאלת הסניגורית אם יתכן שהחניקה היא פרשנות שלו בלבד למה שראה, אמר העד שאם לא הייתה תקיפה לא היה עוצר את הרכב. [2] העד שלל את האפשרות שמן הרכב ראה את הגבר מתקרב לבחורות ורק סבר שעומדת להתרחש תקיפה. העד חזר על דבריו

שלפיהם: "ראיתי אדם חונק בחורה, ומצמיד אותה לתריס של חנות סגורה". [3] העד גם שלל את האפשרות שמן הרכב רק ראה את הגבר מתקרב לבחורות ואחר כך שמע את הבחורות צועקות על החניקה, והשלים זאת לכדי כך שראה את הגבר חונק את הבחורה. [4] העד סיפר שכשהגיע למקום ברגל (לאחר שירד מן המכונית) הגבר כבר לא היה צמוד לבחורות, ולא נקט כלפיהן באלימות.

9. בהקלטת שיחתו של העד למוקד 100 (ת/1) נשמעת אשה אומרת שוב ושוב: "הוא אבא שלה", והעד שואל: "אז מותר לו להרביץ לה?", ונענה על ידי אשה: "הוא לא הרביץ לה, היא נפלה". בהמשך אומר העד לשוטרת: "עברתי במקרה ברחוב. הוא אומר שהוא אבא שלה. נותן לה מכות. הן צועקות שמה... הוא הרביץ לבחורה. אחת על הרצפה בוכה, צועקת: 'אל תגע בי'. השנייה צועקת: 'תזמין משטרה'... אני זזתי משם. הוא צעק עלי. פחדתי שהוא ירביץ לי... ברחתי לפני שאני אחטוף".

10. הנאשם סיפר בעדותו הראשית על הרקע לעימות נושא כתב האישום - התערבותה של המתלוננת בחייה של אחותה הצעירה שלא נשאה חן בעיניו. לדבריו, המתין במכונית מתחת לבית, וכאשר הגיעו בנותיו למקום ביקש מן האחות הצעירה שתיכנס למכונית, ואז המתלוננת "קפצה" ואמרה שאחותה לא תתקרב אליו, ושהן לא מפחדות ממנו. כששמע זאת יצא מן המכונית והתקרב למתלוננת כשכף ידו מונפת לכיוונה, ודיבר כלפיה באופן "קצת אלים" - אמר לה שתד ממו, שתרחק מן הילדים ושתפסיק להסית אותם נגדו. ברגע זה היא התחילה ללכת אחורה, נתקעה בתריס ונפלה ליד ארגזים שהיו מונחים במקום או לתוך הארגזים. תוך כדי האירוע פנה אליו עובר אורח והוא אמר לו שלא יתערב. אחר כך הוסיף וקלל את בתו ואמר לה שתזהר, תתרחק ממנו ותעזוב את הילדים. הנאשם ציין שאשתו גם הייתה במקום. בתחילה הייתה בתוך המכונית, אך כשהחל העימות עם בנותיו ראה אותה מאחוריו. הנאשם סיפר עוד שבשנת 2019 (השנה שלאחר האירוע נושא כתב האישום) הייתה מסיבת בר מצווה לאחד מילדיו וכולם (כלומר, כולל שתי בנותיו שהעידו נגדו במשפט) רקדו ושמחו. עוד סיפר שהמתלוננת אף ביקשה לבוא ולהתארח בביתו, אך זה לא קרה.

11. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שאמר למתלוננת: "תעלי הביתה לפני שיקרה לך משהו", ו"את הילדה הזאת קלקלת. תתרחקי משאר הילדים. אם לא, אני אטפל בך במו ידי". [5] הנאשם עמד על כך שלא חנק את המתלוננת ולא הניח יד על צווארה, וכן שלא הייתה דחיפה ולא מכות בראש. הנאשם גם הכחיש שבעט במתלוננת. בהקשר זה אמר: "אני משתדל לא להרביץ, אבל אם כן, אז היה נשאר סימן, אם כבר אני שם על מישהו יד, אז זה לא שפשוף, אני לא בא ומגרד לו". [6] (לטענתו, בדו"ח רפואי שלא הוגש צוין שעל רגלה של המתלוננת היה שפשוף, שאינו תואם לתלונתה). הנאשם אמר עוד שלא ברח ממקום האירוע אלא פשוט עזב אותו. בחקירתו החוזרת נתן הנאשם הסבר לכוונתו במילים שיטפל במתלוננת במו ידיו, מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את ההסבר שלפיו לא התכוון שיפגע פיזית במתלוננת כאן.

12. זה המקום לציין שלאורך הדיונים במשפט התנהג הנאשם בצורה תוקפנית ופרועה (ללא אלימות פיזית). בזמן עדויותיהן של בנותיו אף הזמנתי לאולם מאבטחים על מנת שהבנות לא יחששו בשל התנהגותו התוקפנית של אביהן. את עדותו הראשית פתח ב"התנצלות" על התנהגותו, ואמר: "במה שאני יכול להגיד שאני אשם זה שלא הצלחתי בחינוך של הילדות הגדולות שלי, בזה נכשלתי". [7] בהמשך הוסיף: "שוב פעם סליחה על מה שקרה שבוע שעבר

אחרי שראיתי את כל הדרמה הזו... תבואי תגידי את מה שיש לך להגיד ולהתראות. לא צריך לעשות דרמות. את לא מקבלת אוסקר... אני לוקח על עצמי אשמה אחת, שלא הצלחתי בחינוך של הילדים הגדולים. אם מגיע על זה עונש, אני מוכן לקבל, אבל אם מותר לי לבקש מבית המשפט דבר אחד שקשה מאד לקבל, לשלם לה פיצויים זה מעבר לציפיות, ואני גם לא אעשה את זה"[8].

13. עיון בעדותו של הנאשם במשטרה (ת/4) מעלה כי גם בה הודה בקיום המפגש עם בנותיו מתחת ביתה של בתו המתלוננת. גם שם הכחיש שפגע בה פיזית, ואמר שהיא "שחקנית ומניפולטיבית". הנאשם טען, שכשיצא ממכוניתו המתלוננת הלכה אחורה, "נתקעה בתריס של החנות והתיישבה על הרצפה". לדבריו, אמר לה: "את הילדה הזאת קלקלת, תתרחקי משאר הילדים. אם לא, אני אטפל (בך) במו הידיים".

14. ליליאן נגר, אשתו של הנאשם, העידה בעדותה הראשית שהנאשם ביקש לדבר עם האחות הצעירה, אך המתלוננת התנגדה לכך ואמרה לאחותה שתעלה איתה הביתה. הנאשם יצא מן הרכב וביקש מן המתלוננת שתזוז הצדה. המתלוננת הלכה אחורה, ונתקעה בארגזים של לחם ובתריס המכולת. היא עצמה ראתה את עד הראייה, שעדותו הוזכרה לעיל, ואמרה לו שמדובר באב ובתו "זוה בסדר". לדבריה, אחרי שנפלה המתלוננת, "היא צעקה וצרחתה כמו משוגעת, ועשתה הצגות".

15. בחקירתה הנגדית הדגישה העדה שהנאשם לא תקף את המתלוננת. העדה הוסיפה שהנאשם דיבר עם האחות הצעירה בלבד. לטענתה, עד הראייה כלל לא יכול היה לראות את שהתרחש. עם זאת, העדה אישרה שהנאשם אמר למתלוננת "את הילדה הזאת קלקלת, תתרחקי משאר הילדים. אם לא, אני אטפל בך במו ידי".

16. השוטר דודי ג'רבי כתב בדו"ח הפעולה שלו (ת/3) כי כאשר הגיע למקום האירוע ראה נערה יושבת על הארץ בוכה ונסערת, ומתוך הבניין יצאה בחורה נוספת שצעקה: "אבא שלנו תקף אותנו וברח". יתר הדברים שאמרו הבנות וכן הזוג דאז של המתלוננת נכתבו על ידי השוטר בלי לציין מי אמר מה. השוטר ציין שבמקום מצלמת אבטחה של מכולת.

הכרעה

17. לאחר ששמעתי את העדויות אני מאמץ את גרסת המתלוננת ואחותה לאשר התרחש, ודוחה את גרסת הנאשם ואשתו שעדויותיהם לא עוררו אפילו ספק קל באשמת הנאשם. עדויותיהן של שתי בנותיו של הנאשם התיישבו היטב זו עם זו, ונתמכו בעדויות עד הראייה. עד הראייה, שאינו מכיר איש מן המעורבים, טרח לעצור את המכונית שבה נסע ולחזור בריצה למקום בו התרחשה התקרית נושא כתב האישום. אין לי כל ספק שעשה זאת כיוון שאמנם ראה כטענתו את הנאשם אוזח בצווארה של המתלוננת ומצמיד אותה לתריס המכולת. כמובן, הואיל והמכונית שבה נהג חברו של העד לא נעצרה באותה שנייה שבה הבחין בהתרחשות והיה עליו לחזור למקום בריצה, לא יכול היה העד לראות את מה שהתרחש מייד לאחר החניקה, והוא כטענת הבנות נפילתה של המתלוננת לארץ כתוצאת מעשיו של הנאשם והבעיטה שבעט בה. הואיל וטענתן של הבנות שהנאשם אחז את המתלוננת בצוואר ודחף אותה לכיוון תריס המכולת נתמכת בעדות עד הראייה הניטרלי, אני מקבל את כל גרסתן ודוחה את הגרסה הסותרת של הנאשם

ואשתו, שביקשה לגונן עליו והעידה כמו בן זוגה בצורה שהיא פוגענית כלפי המתלוננת. גם סערת הרגשות שבה הייתה המתלוננת בעת שהגיע למקום השוטר תומכת בטענה שהנאשם תקף אותה. לכך מצטרפת העובדה שהנאשם הודה בהשמעת האיומים שבהשמעתם נאשם. עוד אציין שאחותה של המתלוננת מסרה תיאור עובדתי זהה לזה שמסרה המתלוננת, אך הציגה שיפוט של מעשיו של אביה כלא חמורים (שהרי כדבריה לא סקל את אחותה באבנים). זאת, כנראה בשל אהדתה אליו. כלומר, לא מדובר בעדה שעוינת את הנאשם.

18. אכן יש פגם בכך שהמשטרה לא בדקה אם מצלמת האבטחה של המכולת תיעדה את ההתרחשויות מחוץ לה, אך בהתחשב בכך שעדות המתלוננת נתמכת לא רק בעדות אחותה, אלא גם בעדותו של עד ראייה ניטרלי, אין באי הבדיקה כדי להקים ספק בגרסת עדות התביעה, ובהתחשב בעצמת הראיות שהיו בידי המשטרה גם אין במחדל זה כדי להוות בסיס לביטול כתב האישום מכוחה של ההגנה מן הצדק (ראו בעניין זה: ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006)).

19. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי ב-27.1.2018 בסביבות השעה 22:30, חיכו הנאשם ואשתו ליד ביתה של המתלוננת, וכאשר הגיעו למקום היא ואחותה (בנותיו של הנאשם), הנאשם תקף אותה ואיים עליה - הנאשם אחז בצווארה ודחף אותה על תריס של מכולת סגורה, ראשה נחבט בתריס, היא נפלה ארצה, והנאשם בעט ברגלה. כמו כן, הנאשם איים עליה בתחילת התקרית שתעלה הביתה לפני שיקרה לה משהו, ובהמשך איים שאם לא תתרחק מאחיה הקטנים יטפל בה במו ידיו. בהקשר האלים שבו נאמרו הדברים אין ספק שכל אדם סביר היה מפרשם כאיום שהנאשם יפגע פיזית במתלוננת, ואין ספק שנאמרו כדי להפחיד את המתלוננת, שהנאשם רצה להרחיק מאחיה ואחיותיה ובאופן ספציפי מן האחות שהייתה נוכחת במקום.

20. לפיכך, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

א. תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ב. איומים לפי סעיף 192 לאותו חוק.

ניתנה היום, 13 ביולי 2021, במעמד הצדדים

[1] עמ' 23 לפרוטוקול, ש' 12-14.

[2] עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 13-18.

[3] עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 19-22.

[4] עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 1-4.

[5] עמ' 28 לפרוטוקול, ש' 4-10.

[6] עמ' 28 לפרוטוקול, ש' 31-32.

[7] עמ' 25 לפרוטוקול, ש' 13-14.

[8] עמ' 26 לפרוטוקול, ש' 21-28.